

عنوان مقاله:

ریشه یابی مخالفت مردم بلوچستان با اجرای قانون سجل احوال در دوره پهلوی اول

محل انتشار:

دو فصلنامه تحقیقات تاریخ اجتماعی، دوره 7، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

حسن رازنهان - دانشیار گروه تاریخ، دانشگاه خوارزمی

سهراب یزدانی - دانشیار گروه تاریخ، دانشگاه خوارزمی

عبدالودود سپاهی - دانشجوی دکتری تاریخ، دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

بلوچستان آخرین ناحیه از ایران بود که دولت پهلوی اول اقتدار خود را در آن ناحیه توسعه داد. به دنبال استقرار دولت، بلافاصله کارگزاران حکومتی برنامه های مختلفی را زمینه مدرنسازی و تثبیت قدرت دولت مرکزی آغاز کردند. اجرای قانون سجل احوال با هدف شناخت و احضار مشمولین از پروژه های دولت مرکزی در بلوچستان بود که در مقایسه با دیگر مناطق ایران دیرتر آغاز و طی دو مرحله انجام شد. اقدامات ماموران سجل احوال با مخالفت و مقاومت های گسترده ای روبرو شد و به واکنش های متفاوتی از سوی ساکنان این منطقه انجامید. در این پژوهش تلاش شده تا به این سوال پاسخ داده شود: چه عواملی از نظر فکری و ساختاری موجب مخالفت مردم بلوچستان با قانون سجل احوال شد پاسخ به این سوال، شناخت وقایع تاریخی موثر در شکل گیری ذهنیت مردم بلوچ نسبت به حکومت و آگاهی از برنامه های نوسازی و چگونگی اجرای آنها را می طلبد، لذا ضمن توجه به این نکته، تحولات و رویداد های دوره مورد پژوهش براساس روش تحلیل تاریخی با کمک اسناد و مدارک آرشیوی و نیز بهره گیری از سایر منابع مورد بررسی قرار گرفت. یافته های نشان میدهد ذهنیت شکل گرفته که حاصل روش حکومت های پیشین و تضاد برنامه های نوسازی با جامعه سنتی بلوچستان بود، علل اصلی مخالفت در برابر این قانون بود.

کلمات کلیدی:

بلوچستان، پهلوی اول، سجل احوال، مخالفت مردم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/795890>

